

B A R S I H I R L A P.

Politikai hetilap. Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési árak: Egész évre 10 korona, félévre 5 korona, egyes szám 20 fillér. Hirdetmények beiktatása jutányosan számítatik. A „Nyílt tér” sorának közlési díja 50 fillér.

Felelős szerkesztő és lapkiadótulajdonos
Dr. TÖRÖK MÓR.

A lap szellemi részét illető kéziratok a szerkesztőség, hirdetések és pénzküldemények a kiazó hivatal címére küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza.

A tulipán jegyében.

Irtta: Dr. Török Mór.

Midőn először vettük hírét a tulipán jelvénynek, azt hittük, hogy csak amolyan szalmaláng lobbant fel, melynek komoly jelentősége nem lehet. Örömmel tapasztaljuk, hogy feltevésünkben csalatkoztunk. A tulipán jelvénynek igenis nagy jelentősége van és illetve lesz.

Nem tudom, mások mikép vélekednek róla, de feltételezem, hogy jó nyomon járok, ha a tulipán jelvénynek fontosságát az alábbi körülményeknek tulajdonítom.

Kétségtelenül igaz előttem az, hogy ma nem kevésbé, mint az egy-két év óta tartó közéleti válság egész ideje alatt, rendkívül sokat ártottak táborunknak a kétes hovátartozók, vagyis azok a közéleti tényezőknél elkeresztelt alakok, a kikről senki sem volt képes teljes biztonsággal megállapítani azt, hogy voltaképpen milyen elveket vallanak. Ezeket az urakat hol itt láttuk, hol amott és legtöbbször sehol, mert elbujtak, elrejtőztek, nehogy felismerjék, észrevegyék törekvéseiket. Ezek a se hideg, se meleg urak várokoztak. Leselkedtek. Jobb felől is, bal felől is szerettek volna a fülemüle fütytyét. Jó magyar hazafiaknak is akartak volna látszani, de meg olyanoknak is, akik nem lévén hívei a szerintük úgynevezett

szélsőségeknek, adott kedvezőbb alkalommal szívesen hoznák meg, természetesen mindenkor a haza érdekében, szép szóért és jó pénzért azt a bizonyos ismert áldozatot, mely cím, hivatal, existenzia teremtés nélkül Magyarországon el sem képzelhető.

Ha ebből a fajtából csak egy itt-ott, gyéren találkoznék még ma is egy-egy példány, szót sem érdemelne, nem volna semmi baj belőle. Csakhogy bizony sokkal sűrűbbek a sorok, mint az optimisták hiszik, oly annyira sokan vannak ők, hogy szinte alig van számuk. Így persze baj, mindenképp baj lett belőle. Az a sokat jelentő baj, hogy az önbizalom lankadni kezdett táborunkban. A kételkedés, a habozás kapott lábra. Sőt részben még a meghasonlás is.

Jó, nagyon jó szernek tartom a tulipán jelvényt e határozottan kóros tünet ellen.

A bujdósdiaoknak immár ha tetszik nekik, ha nem, szint kell vallaniok. Nincs semmiféle irgalom, vagy kegyelem nekik. Sem kiméletesség, amit a magyar közélet különben is az ostobaságig üzött eddig. Most vagy, vagy. A nemzeti társadalomhoz kell csatlakoznia mindenkinek, vagy nyíltan kimondani: ellensége vagyok a nemzetnek, csak a magam érdekét keresem, a magam zsebére dolgozom.

A tulipán fogja elválasztani a magyar embert ellenségétől, magyar ellenségétől. Mert csak az nem fogja kitűzni merni, a kinek nem fáj a haza sorsa, a kinek nem alkotmány, nem szabadság, nem haza kell, de hivatal, ezimer, tekintély, csengő arany.

Az árulók, a becsületüket, a tisztességüket áruba bocsátó kétes hovátartozók ellen használni fog a tulipán jelvénye. Ha lesz is, ha marad is még belőlük egy-kettő, bizonyos, hogy számuk okvetlenül jelentékenyen megcsökken.

Ellenben megnövekszik a nemzeti ügy tábora.

Egységes, tökéletes lesz a nemzeti társadalom.

És akkor, akkor még azok is kitűzik a tulipánt, kik még most is a bujkálók között vannak.

Sokat ígérő reménnyel töltheti el tehát szíveinket a társadalom e mostani mozgalmá.

Az egyesülés ereje fog érvényesülni. Az a hatalmas ereje a nemzetnek, mely mindenkor diadalra vitte a magyar alkotmány ügyét.

Néha csekélynek látszó okok bámulatatos okozatokat hoznak létre.

Vajha engedné a mi Istenünk, hogy a tulipán jegyéből is ilyen okozat: a szabad nemzeti magyar állam valósulna meg.

TÁRCZA.

Kis uram, kis feleségem.

— Rajz. —

Irtta: Olsavszky Lajos.

Fiatal pár sétálgat a parknak lomb-sátoros, kanyargó, fehér utain. Ketteskén vannak, a szavaikat legfőleg az érkező alkonyi szellő leshetné el és ők mégis olyan titkolózva, olyan suttogva beszélnek.

A pihenőre tért nap visszaverődő fénye biborral vonja be az égálat, de ez a visszaverődő bibor mintha a hölgy rózsás arcán is meg-megjelennék a férfinak egyik-másik szavára. Ilyenkor a hölgy földre sít le a tekintetét és fel nem nézne egy országért, csak közelebb simul a kísérlőjéhez.

Egynapos házások; sok kedves titkuk lehet, a mit bizalmasan kell elmondani egymásnak. Most épen azon igyekeznek, hogy ki tudja a másikat gyöngédebb megszólítással illetni.

— Kedvesem.

— Angyalom.

— Én Gyulám.

— Kis feleségem.

Az asszonyka lehajtja a fejét, hogy a férje ne lássa meg az ő lángbaborult arcát. Nincs még hozzászokva a feleség megszólításhoz; noha nem titkolhatja, hogy jól esik neki ez a megszólítás. Néhány lé-

pést tesz még, azután odatemeti égő arcát a férj keblére és csak ekkor válaszol:

— Kis uram.

Majd kibontakozva az ölelő karokból, hogy a beszélgetést más irányba terelje, kérdést intéz a férjéhez.

— Hogyan is került ön mihozzánk, az ön messze vidékéről? (Tegezni még nem meri.)

— Utazni indultam és az utazásból visszatérve, megállapodtam várostokban, hogy ott is körülnézzek. Véletlenül megtudtam, hogy az én kedves Zoltán barátom: a te sógorod is ott lakik. Levelet írtam tehát neki, hogy keressen fel a fogadóban, a hová szállottam.

— Mondhatom, hogy szörnyen furesa levél volt az az ön levele.

— Miért?

— Előbb is azért, mert olyan vonásokkal van írva, mintha női kéz vetette volna papírra.

— Nem tehetek róla, hogy olyan nőies az írásom; az édes anyám tanított írni legelőször.

— És az a különös megszólítás: „kis uram” és az a még furesább aláírás: „a te hűséges kis feleséged.”

— Pajtáskodó elnevezések a diákkorból. Együtt jártunk az iskolába sok ideig és igen jó barátok lévén, mindig együtt is laktunk és aztán elneveztük egymást úgy, ahogy az a diákéletben szokás. Ő volt az

én kis uram, én meg az ő kis felesége. Azért írtam a levelemet ilyen megszólítással, mert kíváncsi voltam megtudni, hogy visszaemlékszik-e még rám Zoltán?

— De tudja-e, hogy majdnem helyrehozhatatlan nagy bajt okozott a levele?

— Gyanítok valamit, de egészen soha sem bírtam kifürkészni ezt a titkot; különben nem is akartam.

Az asszonyka hálásan emeli fel szép szeméit az ő férjére.

— Ezért a diszkrétciójáért elmondok önnek mindent őszintén, leplezetlenül.

— Figyelek.

— A nővérem határtalanul szereti Zoltánt, de határtalanul féltékeny is rá.

— Te nem leszel féltékeny?

Az asszonyka nem akarja meghallani ezt a kérdést és folytatja az elbeszélést.

— Amikor az ön levelét a fogadóbéli cseléd meghozta, a sógorom nem volt otthon; levelét a nővérem vette át. A mint a címet meglátta, női írásnak véelve, felbontotta a levelet, amelyben az ő kis urát régi hűséges kis felesége hívja találkozásra a fogadóba. A nővéremet megszállotta a féltékenység és engemet szólítva, csak anynyi időt engedett magának, a mig előtalálta a lovaglövesszőjét, azután elsietett. Én utána siettem, de csak akkor bírtam utólag, amikor már benyitotta az ön ajtaját a fogadóban s ájultan rogyott össze, az ajtófélfába vágva a fejét.

Kossuth-kultusz.

Irta: **Benedek János** volt orsz. képviselő.

A magyar nemzeti szabadság hajnalhasadásának időszaka összeesik a legnagyobb magyar szabadsághős halálának évforduló pontjával.

A magyar nemzet Messiásának halála a magyar szabadság örökzöld tavaszának idejében, a sírfelbontó, rügyfakasztó márcziusban fordult a világra.

A szabadság ébredése összeesik a szabadsághős elhunytával. Hajnal és alkony: Nagypéntek és Husvét találkozása ez.

A világ megváltójának tragikus halála, a Golgothán elszenvedett martýrium a keresztény világ gyászának örök forrása; az a fekete Nagypéntek legszomorúbb gyászünnepe a hívők megszámlálhatatlan millióinak. Es gyásza az egész emberiségnek, mely legnagyobb jöltevéinek, felszabadító hőrszainak csak a vértanúság tövis-koszoruját, a megtagadás tragikus sorsát és a Golgotha kin-keresztjét szokta nyújtani.

Am a szomorúság, a csüggedés nagypéntekjét a felszabadulás, a feltámadás diadalünnepje váltja fel, hozsannát zúgnak a népek milliói Husvét ünnepének, mely soha meg nem ölhető, a sír rab bilincseiből és a koporsó záraiból is feltámadó szabadság oicsóséges diadal-ünnepe.

Igy egyesül gyász és diadal.

A mi márcziusi szabadság-ünnepeinket is felváltja a Kossuth Lajos apánk elhunytának gyászos évfordulója. S ha valaha volt jelentősége annak, hogy a mi nemzeti dicsőségünk legragyogóbb nagyjait együtt ünnepelethetjük a legnagyobb nemzeti gyász évfordulójával: most jött el annak a legalkalmasabb ideje.

A magyar alkotmányosság eltiportatásának szomorú korszakában hatványozott dicsfényben tűnik fel előttünk a magyar szabadság legnagyobb bajnokának, a magyar alkotmányosság egyik leghatalmasabb megvédelmezőjének glóriás alakja; nem kell nekünk agítálni, nem kell a népet bujtogatni, serkenteni: fokozott erővel tör magánuk utat a magyar nép lelkében a Kossuth-kultusz.

Az a nagyszabású mozgalom, mely az országgyűlési függetlenségi párt egiszé alatt Kossuth Lajos összes munkáinak terjesztésére megindult, egyik leghathatósabb eszköze a Kossuth-kultusz minél szélesebb körben való terjesztésének. Kossuth Lajos munkáinak nem szabad hiányozni egyetlen művelt magyar család asztaláról sem és a mikor e felhívással fordulunk az ország

függetlenségi érzelmű közönségéhez, bizvást mondhatjuk, hogy a magyar nemzet egész egyeteméhez szólunk. Kossuth Lajos emlékéhez valóban csak úgy lehetünk méltókká, ha eszméi eljutnak mindenhova, ha írásai ott lesznek minden magyar család tűzhelyénél, a mi annyival is könnyebb, mert oly kedvező megrendelési módokat állapítottak meg, a melyek a munka megszerzését mindenkire nézve lehetővé teszik.

Ki veszi rosz néven a kesergő árvától, ha üldözö mostohája elől az édes apa sírjához menekül? Ki ne találna természetesen a hála fokozott kitörését a jöltevé iránt akkor, midőn a jelen halátlansága, a méltatlan bántalmak elől csakis a mult dicsőségének hálás emlékezetében találhat oltalmat a sanyargatott magyar nemzet.

A Kossuth-kultusz a magyarság védpajzsa. Látja már a nemzet azon része is, mely az ő általa hirdetett igazságok elől politikai eszélyességéből jobb jövő reményében elzárkózott, hogy a történelem logikáját kijátszani nem lehet.

Az eltemetett emlékek sirjaikból visszafordulnak és szíven szurnak.

És a legszertebb érzelmekben méltatlanul megbántott nemzet elmondhatja annál a szent sirnál:

Tenger kiapadhat,
Kőszikla ledőlhet,
Sarkából az idő
Kidönti a földet:
Kossuth igazsága
Rendületlenül áll meg; ...
— Magyarok Istene,
Emlékét is álld meg!

Szövetkezeti gabonarakartár.

III.

Mig első cikkem veleje a szövetkezeti gabonarakartár fogalmának meghatározása és a másik cikkem célja a gabonarakartár felállításának és felszerelésének mikéntje volt, most a szövetkezet kezelésének leírásába fogok.

Itt a legelső kérdés az, ki adja a szövetkezeti gabonarakartárnak azt a sok pénzt, a melyre mint előleg-kölesőre a tagok igényt tarthatnak s a mely a beraktározott termék értékének $\frac{2}{3}$ -a, a be nem raktározott és a mezőn függő termék értékének $\frac{1}{3}$ -a? A pénzt az országos központi hitelszövetkezet adja s így a forgó tőke is biztosítva van. T. i. a szövetkezeti gabonarakartárt oly helyen kell felállítani, hol az országos központi hitelszövetkezettől függő valamely vidéki hitelszövetkezet már mű-

ködik, mert a szövetkezeti gabonarakartár kezelése egy ilyen vidéki hitelszövetkezet kezében szokott lenni, a mely vagy egyedül raktári jegyre, tehát váltó vagy kötelezvény és kezes nélkül ad kölesőnt a gabonarakartárban elhelyezett termésre, mint kézi zálogra, vagy megfelelő jótállás mellett. A gabonát befuvarozó fél kap egy raktári jegyet, fel van írva az illető neve, a feladás kelte, termékének neve és osztálya, végre a raktári érték. A fél ezen jegyet el nem zálogosíthatja, de a gabonarakartárt kezelő hitelszövetkezetnél e jegyre kaphat kölesőnt a raktári érték 66%-a erejéig. A hol azért alkalmas szövetkezeti gabonarakartári központ létesíthető, ott előbb egy hitelszövetkezet alakítandó, a melynek egyik szakosztálya lesz: a helyi szövetkezeti gabonarakartár kezelése. A raktári jegyre azonban nemesak a gabonarakartár székhelyén lévő hitelszövetkezetből lehet előlegkölesőnt venni, de akármelyik más kerületi hitelszövetkezetből is, a melyik az országos központi hitelszövetkezettel kapcsolatban van és a gabonarakartárt kezelő hitelszövetkezettel érintkezésbe lépett ez ügyben. A gabonarakartárt kezelő hitelszövetkezet a gabonarakartárt kezeli: kezelő-igazgatóval és kezelő-bizottsággal. A kezelő-igazgató a termék átvételét és tisztítását, a szénlyezet ellenőrzését, a termés bewaggonozását és az üzleti levelezést vállalja magára. A kezelő-bizottság összeállítja a mértéket és az eladást közvetíti.

A gabona befuvarozásának legkisebb mennyisége 5 métermázsa és maximuma rendszeren 100 métermázsa. Nagyobb mennyiség már inkább bizományba vétetik 50% magasabb raktári díjjal.

A befuvarozott termék egyszer a rostán átérésztetik és azután meghatározzuk minőségét, osztályát. Négy osztály van a búzánál: I. osztály, ha sulya hektolitrenként legalább 80 kilo; II. osztály, ha sulya 78 és 79 kilo; III. osztály, ha sulya 76 és 77 kilo; IV. osztály, ha 76 kilón alul van sulya. Más terméknél 2 vagy 3 osztály van.

Beszáradás ezimén 1% levonandó a sulyból. A termék értékét pedig 10%-al elősőbban írjuk fel a raktárjegyre, mint a minő a helyi ár. Ez azonban a befuvarozó félre mindegy, mert ez ugyis megkapja termése egész értékét; e 10% levonás csak az előlegkölesőn miatt van. Mikor így a gabona be van raktározva, a gabonát kizárólag a kezelő-bizottság kezeli és értékesíti, míg a bizományba helyezett termék eladási árát és idejét a tulajdonos szabja meg, a befuvarozó fél raktár díjúl fizet métermázsanként az első hónapban 15 fil-

— Kis uram.
— Kis feleségem.

A régi seb.

Irta: **Homok.**

A szegedi városháza öreg harangjáról az a legenda szól, hogy az 1879-iki árvíz-katasztrófa éjjelén, amikor betört a városba a víz, megrepedt a szíve. . . .

Gyönyörű mese ez, melyet nem mindennapi fantázia eszelhetett ki. A város szíve, melynek dobbanását háromszor hallották minden huszonnégy órában az emberek, meghasad, mikor elsőpri az Istenítélet a szeretet hajlékait és földönfutókká lesznek azok, kiknek megrezegtette lelkét a mélabus hang.

Hát ez a megreperált öreg harang, melynek szelid, szélesöndes időben olyan a hangja, mint a dajkamese; elandalító, — most márczius 12-ére virradó éjjel ismét megkondult a szokott napi munkáján kívül és bugott teljes egy óra hosszan át. Ez volt a huszonededik verse annak a megrázó költeménynek, melyet az emlékezés lassan tűnő fájdalommal őrizget a megtépett lelkek mélyén. A költemény sorai, igaz már is haloványodnak, úgy a mint az ujjáalkotott Szeged fénye erősödik, de fölföl sir azért minden esztendőben s ma ez, holnap amaz a része ötlük a multakon tűnő ember elméjébe.

Most már értek mindent. Ő azt hitte, hogy nő, talán a Zoltán régi szeretőjét találja és azért hozott magával lovagló-vesszőt, hogy ezt az arcátlan házasságháborítót az érdeme szerint megfenyítse. Amikor aztán mosdóhoz készülő férfit látott maga előtt, pillanat alatt meggyőződött a tévedéséről; de egyuttal belátva a megszegyenyülését, elhagyta a haragja, elhagyta az ereje és az eszmélete is. Milyen nehéz volt ekkor a te helyzeted? Segítségére sietni-e a nővérednek és belépni-e az ismeretlen, idegen férfi szobájába? Vagy pedig elfutni-e és embereket hívni segítségül? Csakhogy hátha addig nagyobb baj támad? Láttam a habozást az arcodon, amely csak rövid szempillantásig tartott. Volt benned lélekerő és segítségére jöttél a nővérednek.

— Nem hagyhattam el, bármit mondanak is az emberek.

— Nem mondhatnak semmi rosszat. Különben, ha bárki merne is rólad valamit beszélni, annak velem gyúlne meg a baja. Jó szívedért nincs okod a szégyenkezésre. Nos, beszélj tovább.

— Eddig van, nincs tovább.

— De igen is van. A nővéredet az ágyra helyezve, eszméletre térítettük. Te a fogadóbeli cselédet haza küldted kocsisért, amely csakhamar megjött, elhozta Zoltánt is. Félreszólitottad a sógorodat és röviden elmondva neki egyet mást, elszál-

litottátok a nővéredet. Zoltánnak csak jó másfélóra mulva jutott eszébe visszatérni és engemet magával vinni a házához, a hol megismertetett az én angyalommal: veled is. Megszerettük egymást és most egymáséi vagyunk. Tudod-e kedvesem, hogy a mikor Zoltán először lépett a szobámba, rettenetesen fel volt indulva, azt hittem, hogy megöl valakit és csak akkor csillapodott le, amikor látta, hogy itt nem az a baj van, amilyet ő gondolt.

— Tudom, észrevettem.

— De azt nem tudod, hogy amikor érettem jött, már akkor csaknem ragyogott az arca az örömtől és hálásan megszorogtatva a kezeimet, köszönetet mondott, hogy kigyógyítottam a feleségét egyetlen bajából: a féltékenységből.

— A nővérem nagyon szereti a férjét és ez az oka a féltékenységének.

— De Zoltán azt is megmondotta, hogy az az oktalán, nagy féltékenység sokszor okozott már keserű napokat, ami annál jobban fáj Zoltánnak, mert ő is végtelenül szereti a feleségét.

— Igaz.

— Mondjad csak kedvesem, te nem leszesz féltékeny?

Az asszonyka nem válaszol egyenesen, hanem átfonja a férje nyakát a karjaival, igéző mosolylyal tekint rá, azután pazar csókkal halmozva el annak az arcát, boldogan susogja:

felett." A választ nem adom meg, de egy-két megjegyzést mégis csak fűzök hozzá. Magyarországon szálló ige lett az, hogy a „közállapotok korrumpáltak”. — De ezt mindég csak a kormány ténykedéseire vezették vissza. Hiszen az bizonyos, hogy voltaképp csakugyan a kormányok az okai. Nemesak az el nem titkolt protekció érvényesülése miatt, hanem, sőt tulnyomó részben, azért is, hogy a „kis királyok” garázdálkodását önérdékből megtűrték. A vármegyék azért nem állották ki mint az alkotmány u. n. védbástyái, — a nagy támadást, — mert ezek a „kis királyok” nem küzdhetnek sikeresen az abszolútizmus ellen, mikor náluknál abszolútabb, tyrrannusabb uralkodók „holtak és elevenek” felett nincsenek. — Nemesak leírni, de még elképzelni is alig lehet azt, hogy micsoda rettenetes pasáskodások folytak a vármegyékben. Szinte lehetetlen volt összeköttetés és fene tudja, mi minden más nélkül — még levegőt is színi a megyékben, nem hogy jussát találhatta volna meg az ember.

* * *

Ez a kis lecke mindenképp ráfér a megyei „kis királyokra” és ha az alkotmányváltásnak megoldásával ennek már vége fog szakadni, akkor adhatunk még csak igazán hálát a Gondviselésnek, mert akkor nem lesz eredmény nélküli a küzdelem.

Levél Budapestről.

Budapest, 1906. márczius 24.

Tekintetes szerkesztőség ur!

Olvastam szerkesztőségi üzenetecské, hogy mult heti epistolám majdnem papirkosár fenekébe került, mert szerkesztőség nem érti velem egyet abba tekintetbe, hogy Bánffy kivonulása koalícióból hazafiatlan.

Már engedelmet kérem, én ilyet nem mondtam, mert én kifiztem elvet, hogy politikába vagyok tökfikő és uti figura docet, — ezt nem is nehéz megtartani. Én csak regisztrálok, hogy koalíció mit mondja Bánffyról és saját véleményem csak Bánffy-választásokra szorította; azokat pedig moravesanok jobban ismernek, mint magam, ki világ legkormánypártibb kerületébe, székes főváros hetedik kerületébe lakja, ahol sohase nem kellett kormányt erőlködni, hogy jelölje több ezer szavazat többségével nyerjen el követséget.

Régebi időkbe én is voltam politikus, de minél több ósz hajszál kerüli fejem tete-

Menekülni már nem lehetett.

A rémes hangok egyre közeledtek a sötét éjszakában; az áradat bömbölése egyre rémitőbb lett; egyre közeledett a fagyos halál. A kert tulsó végéről már letépte a kerítést a zugó ár; a szomszéd házak ijesztő robajjal borultak le a hatalmas ellenség előtt, — itt volt az élet és a halál közötti végső pillanat. Ebben a rettenetes perczen lehetett még menekülniök. A másikkban már ott volt a halál fagyos karja. Egy ölelés és vége a gyarló életnek. . . . Az anya megfogta remegő gyermekét és fölment vele a ház előtt álló öreg eperfára.

Mikor a hajnal megtörte a borzalmas éj sötéttségét, egy szilajon rohanó végtelen tenger fölött voltak. Házatok, butorok, rög-höz állhatatosan ragaszkodó emberek holtteste ment a siető, piszkos áradattal. Valami borzalmas, sötét kép volt ez. A tenger pedig nőtt, egyre emelkedett, mintha mindent el akarna pusztítani, ami a föld fölött él.

Itt töltött el az anya a gyermekével harminc óra hosszát.

Másnap mikor a téli napsugár végigfeküdt a tarajos sárga vizen és az uteza megtisztult: magával sodort az áradás mindent, amit utjában talált, — egy ember jött csónakon feléjük. Szivtelenek voltak akkor az emberek. Üzletből üztek az életmentést. A haldoklók könyörgésével kérték ezt a csónakost, hogy mentse meg őket.

jébe, annál jobban belátok, hogy politika csak nálamnál sokkal okosabb embernek való. Aki eztet nem hisz, az emlékezzen vissza boldogult Tisza kormány gazdaságpolitikai vitáira: fölállta Kossuth Ferencz, aki már csak elég okos ember, és kijelentett, hogy közös vámterület tönkre tesz az országot. Azután beszélte Hieronymi kegyelmes ur és kijelentett, hogy önálló vámterület mellett csak zsobrák lesz hazában. Azután borzasztó vastag könyvekkel előállta újra Kossuth nagyságos ur és statisztikai tudományal kimutatótt, hogy vak is láthatott, hogy csak külön vámterület mellett fejlődheti ország gazdasági jólétebe. De megint csak fölkelte helyirül Hieronymi kegyelmes ur, ő is előszedte még vastagabb slabikárokat és bebizonyított, hogy csak addig boldog a magyar, ameddig Ausztriával meg nem szakít közösséget. Mind a ketten dobálták milliókat, hogy szegény ember szemé káprázot bele és mind a kettő statisztikával bizonyított. Mind a kettőt tapsolták, (Kossuthot balpárt, Hieronymit jobbpárt) és ellenkező pártbeliek mindgyikre azt mondtak, hogy nincs igaza.

Hát akkor hol van igazság? Kinek el köll hinni beszédit, Kossuthnak vagy miniszernek? Nézegettem én is statisztikát, de abbul nem lettem okosabb, mert ahhoz is kell érteni; végre is azzal nyugodtam bele dologba, hogy igazság nincs egyik részin se, mert akkor nem mondanának emberek, hogy meghalt Mátyás királ, oda igazság! Beláttam aztat is, hogy politikába vagyok tökfikő, mert ha ellenzik se csalja boldogult kormány se csalja, akkor statisztika csalja, de ezt se szabad megmondani, mert akkor az embert becsuknak törvényes intézmény rágalmozása miatt.

Zsákutezábul kijutni nem maradt más megoldás, mint fentebb bevallott beismerés, hogy politika való tudós embernek, de nem nekem, akitől elég, ha szereti hazát és igyekszik magyar lenni, ami elég jól sikerül is, mint levelemből is világosan láthat mindenki, hogy magyar nyelvben tökéletes jártasságot megszereztem.

H i r e k .

T. előfizetőinkhez. Mindazon tisztelt olvasóinkat, kik a lap árával hátralékban vannak, tisztelettel kérjük, hogy hátralékaikat kiadóhivatalunkba mielőbb beküldeni sziveskedjenek, mert mi is csak így vagyunk képesek a lappal járó nehéz anyagi kötelezettségeinknek megfelelni. Egyuttal kér-

Az ember egy darabig gondolkozott, azután azt mondta:

— Csak az egyiket birom elvinni, a csónak tele van, fölborulhat.

Az anyának összeszorult a szíve s úgy érezte, mintha most hagyná el az a parányi ereje is, ami még megvan. Uram Istenem, itt az ítélet perczében most szakadjon meg a szíve felétől: gyermekétől, most váljon meg tőle, hogy aztán soha se lássa többé. Valami rettenetes mély fájdalom viharzott köröszül az anya lelkén. Megeredt a könyje. A lányát magához ölelte, megcsókolta s úgy nyöszörögte:

— Itt van, ezt mentse meg.

A kislányt meg is mentette. Kihozta a partra, itt aztán letette s az Isten gondjaira bízta. Ki örködött volna akkor a másika fölött? Kinek jutott a szívében hely a szájalomra? Tele volt akkor az ember szíve keserűséggel, vigasztalhatlan fájdalommal.

Másnap, amint bandukoltam a keskeny parton, nézni és szívembe vézni a szülőváros pusztulásának szomorú képét, már ott láttam a kunyhó körül az asszonyt is. Az anyát. Az arca sötét volt a fájdalomtól. És a szemeiben nedvesség fénylett. A kislány megismert és mosolyogva mutatott az anyjának.

Ezt a gyermekmosolyt, a síró felhő mellett ezt a darab színes szírványt ma is látom. . . .

jük az előfizetések megújítását is, hogy a nyomtatandó példányok iránt tájékozhasuk magunkat. Arra is figyelmeztetjük t. olvasóinkat, hogy ha a lapot tovább járatni nem óhajtják, küldjék vissza, mert ellenesetben megrendelőnek tekintjük őket.

A kiadó hivatal.

Hazafias egyházi ünnepély. A nagy-szelezsényi ág. ev. egyházközség folyó hó elején a márcziusi nagy napok emlékére hazafias egyházi ünnepélyt rendezett, melyen az egyházközség hívei teljes számban megjelentek. Moszkovcsák Ernő lelkész ez alkalommal tartalmas egyházi beszédet mondott, melyet az alábbi megható imával fejezett be: „Felséges Isten! Nemzetünk megtartó Istene! Hozzád emeljük fel könyörgő szavunkat hazánk ezen sivár idejében. Légy kegyelmes és légy segítségül! Te adtad nekünk ez életet hont, a te kegyelmed tartotta azt meg nekünk ezer éven át számos csapás és szerencsétlenség dacára is. Legyen velünk a te kegyelmed most is! Tartsd meg hazánkat e szomorú napokban is, és vezesd diadalhoz szent ügyünket. A nemzetétől elfordult királynak szívével fordítsd ismét mi hozzánk, s ha ő mihozzánk fordul, mi is kezet fogunk vele e hon nagyságának és dicsőségének kiépítéséhez. Itélj a haza ellenségei felett isteni igazsággal s derítsd fel mi reánk a szabadság hajnalát! Áldj meg erővel, hazafiai szeretettel, hogy önzetlenül munkáljunk a haza felvirágoztatásán! Add vissza elvett s elnyomott alkotmányunkat, melynek fényében élethez és nagysághoz jut a nemzet! Hallgasd meg könyörgésünket, légy kegyelmes, megtartó Istenünk, s add áldásodat mi ránk, áldásodat elnyomott hazánkra! Áldj meg mindnyájunkat, fűzz össze egy testté a hazaszeretetet kapcsával, mely előtt a rang és felekezeti korlátoknak le kell omolniok, hogy Téged mindnyájan e hazában egy szívvel, lélekkel dicsőíthesünk, mint nemzetünk életet és fenntartó Atyját! Hallgasd meg könyörgésünket Urunk Istenünk: Isten, áldd meg a magyart! Amen.”

Ünnepelt házaspár. Léván mult héten szép ünnepély mellett tartották meg Friedmann Samu és neje ezüstlakodalmaikat. A zsinagógában kezdődött az ünnepély, ahol Liebermann Jakob kerületi főrabbi hatásos beszédet mondott, majd otthon folytatódott, ahol a város egész intelligenciája felkereste őket. Az ünnepelték ez alkalommal a lévai izr. betegsegélyző egylet javára 2000 koronás alapítványt tettek. Örömmel adunk helyet e hírnek, mert ebből azt a tapasztalatot meritjük, hogy Léván a „pöffeszkedés” kezd tért vesztieni.

A lévai polgármester visszahelyezve. Bódogh Lajos lévai polgármester ellen tudvalevőleg Simonyi Béla alispán ellen tiszteletlen magatartása miatt a vármegye közigazgatási bizottsága fegyelmi vizsgálatot rendelt el és egyidejűleg a fegyelmi vizsgálat eldőltségéig hivatalától fel is függesztette. A belügyminister a közigazgatási bizottság határozatának utóbbi részét megváltoztatta, aminek folytán a lévai polgármester hivatala vezetését átvette.

Márcziusi ünnepély Kőrmöcsbányán. Vármegyénk minden részében tartottak ugyan márcziusi ünnepélyeket, de persze be nem számolhattunk mindegyikről külön-külön, mert sajnos, részint elkésve kapjuk e részletes híradást, részint pedig egyáltalában nem értesítenek bennünket róla. Így elkésve vesszük azt a hírt is, hogy a kőrmöcsbányai m. kir. főreáliskola is fényesen sikerült márcziusi ünnepélyt tartott. Az ünnepély részletes programja a következőképp folyt le: 1. Csatadal, énekelte a tanuló ifjuság. 2. Elnöki megnyitó, előadta: Dr. Philipi Kálmán. 3. Nemzeti dal, szavalta: Tonburger Kálmán. 4. Ünnepi beszéd, mondotta: Haky László. 5. Az öreg honvéd, szavalta: Epstein Emil. 6. Árpád sirja, énekelte az ifjuság. 7. Riadó, szavalta: Helm Viktor és 8. Hymnus, énekelte az ifjuság.

lért, a többi megkezdett hónapban 4 fillért. Ehhez járul a gabonakészlet biztosításának költsége: métermázsánkat 3 hónapra 5 fillér, azután szállítási költség és zsákkölesönzési díj. A befuvarozók termésük egész árát azután legkésőbb 4 hónap lejártával megkapják. Ha a leltári értéket levonjuk, a kiadásokkal együtt az eladási árból megkapjuk a szövetkezeti gabonarakta nyereségét, a melyből minden befuvarozó beszállított gabonamennyiség raktári értéke arányában részesedik. A nyereségből azonban 20% a gabonarakta tartalékalapjára vonandó le.

Ha a gabonakereskedőknek kifizetődik a gabonakereskedés, bár sokszor másodkézből vásárolnak és adnak el, mennyivel inkább kifizetődik ez a szövetkezeti gabonarakta, amelyek első kézből közvetítik a kisgazdák termését.

Ezért a szövetkezeti gabonarakta Baranya megye minden kerületében nem csak felépíteni kell, de mindenkinek támogatni is.

Felhívás

a magyar gyáripar érdekében indítandó országos mozgalomra.

Az emberi haladás azon korszakában élünk most, a melyben a gazdasági erők parancsoló, sőt szabad állítani, egyedüli jelentőséggel bírnak. Ez erők immár harezban állanak egymással és előreláthatólag tovább fog e küzdelem fejlődni, mikor azután az államok sorsa és jövője a szerint fog eldőlni, a mint egyik vagy másik erősebben fogja megállni helyét e gazdasági csatában. Nincs sok idő a gondolkodásra, a halogatásra. Ma évek alatt annyit fejlődünk, mint 20—30 évvel ezelőtt egy-egy évtized alatt sem. Az a nemzet, a melyik a mostani viszonyok között egy pár évet stagnál évtizedeket veszít, de esetleg egész jövőjét eljátszhatja. A többi államok villanykocsija a haladás terén átszánt rajtuk és könnyen a pusztulás örvényébe sodorhat bennünket. Itt tenni, eszelekedni kell, minden habozás nélkül. A kislelkűségnek, az előre lemondó számítgatásnak el kell tűnnie.

Mi tisztelettel alulírottak már hónapok óta dolgozunk egy eszmén, melynek megvalósítása Magyarországon rövidesen megteremtene a honi ipart és az európai számottevő tényezők közzé emelné a magyar kereskedői kart és ipart.

Ez eszme a következő:

Alakítsuk meg a magyarországi összes kereskedők szövetségét, melynek tagjai kö-

telezzék magukat arra, hogy a 2—3 évi határidő mellett szállítandó, a külföldivel árra és minőségre egyenlő magyar iparcikkeket átveszik. Ugyan e szövetkezet alakítsa meg azon országos részvénytársaságot, amely a kérdéses cikkek készítő és szállító gyárait szervezze, építse és fenntartsa.

E kombinációnak eredménye lesz a magyar ipar felvirágzása és a magyar kereskedelem megerősödése.

Mert az így keletkezett gyárak jövője biztosítva van, a kereskedők szövetkezetében, mint biztos és állandó vevőben. A mennyiben a kereskedő szövetkezetnek érdekében fog állani a létesítendő gyárat fontartani, hisz ő is részvényes azoknál. A gyár pedig jó és olcsó árukat készíthet, mert a részvényes ugyanaz, aki az árut a gyártól megveszi. Így két uton jelentkező a haszon, a gyár nem lesz kénytelen, ugy mint eddig az áru minőségének rovására a hasznát hajhászni. Nem lesz szükség annál inkább, mert meg fog szünni a külföldi konkurrenzia, vevői biztosak és állandóak lesznek.

E terv keresztülviteléhez óriási tőke szükséges. Az igaz! De hisz Magyarország összes kereskedői és iparosai mérhetetlen nagy erőt képviselnek és ott vannak dús-gazdag főuraink, birtokosaink, a kik bizonyára követni fogják az angol példát és pénzüket immár egyszer a magyar ipar és kereskedelem előmozdításától sem fogják megvonni. És annál inkább jogunk van ez áldozatkészségre számítani, mert főuraink éppen a közelmúlt napok politikai viharai között 100,000-eket áldoztak politikai célokra, tehát most, mikor szintén a magyar nemzet előnyéről, jövőjéről van szó, vissza nem vonulhatnak.

Itt csak röviden vázoltuk az alakítandó „Magyar országos kereskedelmi szövetkezet és ipari részvénytársaság” tervét. De nem késünk hamarosan előállni további részletes indítványainkkal is. Addig foglalkozzatok az eszmével, közöljétek észrevételeiteket és ha helyesnek találjátok eszménket, a miben kétségünk nem lehet — terjesszék azt és nyerjétek meg annak a mértékadó köröket, tényezőket.

Tervünk alapos kidolgozását részint nyomtatványok, részint értekezletek útján fogjuk előterjeszteni.

E felhívásunkat közöltük az ország összes közgazdasági, ipari és kereskedelmi intézményeivel, a jelentősebb cégekkel, a hírlapok szerkesztőseivel, a legutóbbi országához összes tagjaival és hasonló módon és erélyvel folytatjuk a munkát tovább is.

A megkeresettek hazafias támogató-sára számít a

A Debreczeni Kereskedelmi Kör szervező-bizottsága.

Krónika.

Kristóffy politikája és egyénisége.

Ilyen ezimen egy kis füzetecske jelent meg, melynek az volna a hivatása, hogy Kristóffy-t védelmezze a magyar nemzet előtt. Nagyon természetes, hogy agyondicsérik benne Kristóffy-t és a világ első államférfiának teszik meg. Akinek nem feladata a közönséget tájékoztatni, kezébe se vegye a füzetecske, mert nyilvánvaló időpocséklás megtanulni azt, hogyan tud némi ember még Kristóffynak is hizelegni. De egy passzust mégis felfedeztem benne, amit érdemesnek tartok arra, hogy szószereint leközljem. Ime: „A vármegyei kis királyok nagyon jól tudják, hogy Kristóffytól nem a hazát kell féltetniök, hanem az ő osztály uralmukat, melynek keretén belül már évszázadokon keresztül éreztetik hatalmukat és befolyásukat megszűnne? Mi lenne akkor velük és az ő vagyonilag megerőszakolt atyafiságuk éhes táborával? Hol találnának akkor ők és atyafiságuk menedéket, ha nem a vármegyék kényelmes és jól dotált hivatalos helyiségeiben?” Megállapítom, hogy ennél szörnyűbb osztály elleni izgatás nem igen fordul elő. S lám a füzetecske senkinek sem jut eszébe azért elkoboztatni. Tehát világos és meg nem dönthető tény az, hogy Magyarországon az osztályokat akarják egymás ellen uszítani, vagyis egy, az eddiginél még nagyobb zürzavart előidézni. Mert csak természetes, hogy így biztosan le kell győzni a nemzetet. S ma ez a cél.

* * *

De pro domo, más oldalról is kell az idézett sorokkal foglalkoznom. Nem volna épen kell, mert hisz nem időszerű tulajdonkép a dolog, hogy a tisztviselőket az ellentállás ellen ingereljem, — de hisz itt már ugy sem lehet senkit sem ingerelni vele s azért olybá veszem, mintha vármegyénkben nyugodt politikai állapotok volnának. — Illetve, ugy veszem, mintha az utóbbi idők egyáltalában nem léteztek volna és a mai idő egyszerűen csak folytatása volna a multnak. S most kérdezem, mi volna, vagy mi lett volna, ha nem ma jelenik meg ilyen kijelentés, hogy „a vármegyei kiskirályok éreztetik hatalmukat és befolyásukat elevenek és holtak

A régi Szegedből ma már alig van valami. Egy-két utca, mely erősen kéri az új keretből és ezért szinte sérti a szemet. Olyan, mint a megroskadt, beteg ember, féllábát kihuzza a sírből és azzal biceg itt közöttünk. Ami még kedves a régiből, az az öreg Tisza. Ez a nyájas, néha tomboló, szép magyar folyó, mely, ha ugy tetszik neki, összehuzza magát, mint a karsu leány s ilyenkor oly szép, oly szelid, megy lassan, csöndesen lefelé, mint az édes, zavartalan álom. . . .

A partján sétálva, eszembe jut most huszonhét esztendő multán az a rettenetes kóp, mely itt táruult föl mindjárt másnap a keskeny földszallagon s amely egyre rémesebb, sötétebb színbe hajlott. Ebben a sötétségben azonban megvillant akkor egy piezi szivárvány. Olyan szép volt, szinte ma is látom. . . . Nem is fogom talán sose elfeleldni.

Vagy két nappal azután, hogy a zavaros tenger ellökte maga elől a gyarló emberi munkát, ugy alkonyat felé végigjártam a Tiszapartot, az egyedüli kis szárazföldet, ami megmaradt az óriás területű városból. Ezen a keskeny, hosszú utvonalon volt még egy kevés élet a halál közvetlen szomszédságában. Apró, deszkából összetákoltt kunyhók keletkeztek a homokos parton, melyekben meghuzódtak az emberek, akik nem bírtak megválni a szülőföldtől.

De milyen gyászos, siralmas volt itt az élet. A szomorú arcokon a kétségbeesés árnya sötétlett, a fénytelen szemek megteltek könnyekkel, mindenütt a tépelődés, a panasz zokogott. . . .

Kiesi lánykával találkoztam fenn a felső Tiszaparton. Körülbelül nyolcz esztendő lehetett. Viruló egészséges volt az arca és gyönyörű feketék a szemei. Karton ruháskájában dideregve gubbasztott, mint valami fázó madár, melynek tollait fölborzolja a hideg márciusi szél.

Megfogtam kiesi kezeit és megszólítottam:

— Miért sírsz kis leányom?

— Az édes anyámat várom — felelt pityeregve és rám nézett szép, bánatos szemével. Olyan csodálatos nagy szeretet sugárzott ki ebből a fájó tekintetből.

— Nem látta? — kérdezte azután nagyot sóhajtván.

Hogyan láttam volna, édes Istenem; hiszen csak másnap tudtam meg, hogy kinek a kis lánykója. Azért még is azt mondtam neki:

— De jön, bizonyosan jönni fog. Csak várj kedvesem.

Az arca felderült. Hálásan nézett rám.

— Éhes vagy-e? — kérdeztem később. Szomoruan lehajtotta a fejét és hal-

kan felelte:

— Igen.

— No gyere, igyál kávé.

Pár lépésre, szellős sátorban paraszti-asszony főzött valami meleg lötytyöt, ebből vettem a kis lánynak egy bögrével. Megitta, megköszönte, én azért nem bírtam elválni tőle. Még tovább kérdeztem. A kis lányka bizalmas lett és beszélt. Elmondta, hogy Rókuson a város vége felé, egy keskeny utcában laktak. A édes apját kihajtották kora hajnalban a töltésre, (akkor valósággal hajtották, még pedig fegyverrel az embereket a gátra) ő pedig az anyjával otthon maradt. Vártak sokáig az édes apjára, de nem jött. Egyszer csak bealkonyodott. A kétségbeesett asszony azonban még mindig nem bírta ott hagyni a földet, melyhez oda volt nőve a lelke, melyen született s amelynek porában játszott a gyermekéveit. Egész éjjel nem aludt egyikük sem. Az anya ki-kínézt a viharos éjszakába, melybe a menekülő emberek hívó szava hangzott lemondó fájdalommal. Aztán újra csak megújuló bizalommal maradt a szegényes hajlékban.

Egyszer valaki megzörgette az ablakot:

— Meneküljenek, itt a víz! . . .

Kiszaladtak az udvarra. Az asszony eloltotta a lámpást és mint aki félt a magától, gondosan bezárta a pitvar ajtót. A szél rémesen süvített, távolasan valami zúgó morajlás hangzott. Egy-egy szokatlan hang robajnak, recsegésnek, azután szivettépő segélykiáltásnak zavaros hangját hozta magával a hidegen szaladgáló szélvihar.

Sértett önértet. A helyben megjelenő „Barsi Ellenőr” mult heti számában végre ismét „Nyilt-tér” jelent meg ellenünk, mely arról tesz tanuságot, hogy Kálmán József itteni áll. tanító mult heti egyik cikkünk által sértve érezte magát. Az egyesek önértetének ügye nem tartozik reánk, ámde itt nemesak erről van szó, hanem arról is, hogy bennünket a nyiltterező egyenesen azzal vádol meg, mintha mi a nemzeti kulturának ártani akartunk volna. Ezt a vádat felesleges visszautasítani és csak azért közöljük, hogy bebizonyítsuk, mennyire szemébe merünk nézni a holmi Nyilttereknek. Egyébként ha mégis sértve érezte magát a tanító ur, szívesen konstatáljuk, hogy az állítólagos sértő közleménynek tendenciája ép az ellenkező volt, mint amit, kétségtelenül csak erős suggestio folytán olvasott ki belőle. Végül még megjegyezzük, hogy minden közleményért felelős valaki, ha más nem, hát a felelős szerkesztő és így nyilván kár volt az elégtételvévésnek ezen erőszakolt módját választani, mikor mi saját jószántunkból ime sokkal különb elégtételt szolgáltatunk.

Évnyegedes közgyűlés. Sényi Kálmán főispán az elhalasztott közgyűlést április hó 5-ére hívta össze. Miként halljuk, a törvényhatósági bizottság tagjai teljes számban meg fognak jelenni, hogy a tárgyszorozatot a napirendről levegyék.

Kórházi kimutatás. Az aranyosmaróti közkórházban az 1905-ik évben 417 beteg 10926 napot töltött a kórházban, esik tehát egy betegre átlag 25 nap. 1906. évre az ápolási napidíj a belügyminisztérium által 1 kor. 16 fillérben volt, a folyó 1906. évre 1 koronában van megállapítva.

A birtokforgalom reformja. Hazánkban, ahol a birtokforgalom kivált a legutóbbi években tudvalevően igen nagy mérvet öltött, ezen forgalom teljes szervezetlensége gazdáinknak nagy kárára volt. Hézagpótló újítás tehát, hogy a Magyar telepítő és parcellázó bank igazgatósága legújabbán külön birtokközvetítő osztály felállítását határozta el, amely már meg is indította közhasznú tevékenységét. A banknak ezen új intézményét gazdaközönségünk bizonyára nagy örömmel fogja felkarolni, mert mindazok számára, akik birtokot venni vagy eladni óhajtanak megbecsülhetetlen előny az, ha ezen fontos lépésüknél egy nagy bank közreműködését vehetik igénybe. Nemesak azért, mert a bank ezen birtokközvetítő osztályába bizonyára a birtokkereslet és kínálat összes számai össze fognak futni és így ott a birtokeladó alkalmas vevőt, a venni akaró pedig alkalmas birtokot legkönnyebben fog találni, de azért is, mert a bank előkelő pozíciója eleve is biztosítja a legmértányosabb elbánást és a legjutányosabb kiszolgálást. E mellett pedig a bank saját nagy tőkénél és előkelő összeköttetéseinél fogva sok oly adás-vételt fog finanszírozási művelet (kölesön-konverziók, másodhelyű hitelek engedélyezése, teherrendezés, vételár hátralék leszámítolása) útján lehetővé tenni, amelyek egyébként pénzügyi akadályok folytán nem lennének lebonyolíthatók. — Önként értendő, hogy a bank birtokközvetítő osztálya (Budapest, V. Nádor-utca 9.) akár írásbeli, akár szóbeli megkeresésre készségesen nyújt bármely kérdésben kimerítő tájékoztatást.

A pusztító betegségek elleni harcban a világ legkiválóbb orvosai egyesülnek. E betegségek legborzasztóbbika az Epilepsia (Nyavalyatörés). E bajban szenvedőknek vigaszul szolgálhat azon értesülésünk, mely szerint egy magyar orvos e betegség ellen új és hatékony gyógyító módszert talált fel, amellyel már külföldön is feltűnést keltett. Ez orvos Dr. Szabó B. Sándor Budapest, V. Alkotmány-u. 5 ki készséggel nyújt felvilágosítást mindazoknak, kik gyógyító módszere segélyével e súlyos bajtól szabadulni óhajtanak.

A nyugtábélyeg az adóst terhelő-e, vagy a hitelezőt? A Kuria 1226/904 sz. ítélete szerint általános jogszabály az, hogy a fizetést teljesítő adós a fizetésről a hitelezőtől nyugtát követelhet, minthogy pedig

e nyugta kiállításának költségei és így az azzal járó bélyeg költsége is a nyugta kiállítására kötelezett hitelezőt terhelik, az alperes az alsóbíróságon e részbeni helyes ítéleti indokolása szerint jogosítva volt az általa teljesített fizetés után járó nyugtábélyeg egyenértékének megfelelő összeget felperesnek járó kárösszegeből levonásba hozni, miért is az ennek megfelelő 7 kor. 50 fil. és kamata iránti keresetével alperest mindkét elsőbíróság ítéletének e részbeni megváltoztatásával el kellett utasítani.

A sajtó köréből. Lenkei Zsigmond, a „Budapesti Hírlap”-nak 10 éven át volt főtisztviselője, a Magyar Ujságkiadók Országos Szövetségének jegyzője s az Ujságkiadók Lapjának szerkesztője az Általános Tudósító kebelében megalakult Vidéki Lapok Központi Hirdetési Osztályának igazgatójává nevezetett ki.

„Történelmi földrajzi könyvtár” ezimben Bergfest Árpád sajtó alá rendezett 2 ivnyi terjedelmű füzetet, melynek czélja az olvasót megismertetni egy-egy vármegye történelmi kincseivel. Nemesak a szülőföldjét ismerni vágyónak vél munkájával szolgálatot teljesíteni a szerző, hanem mindazoknak, kik a társadalmi érintkezés folytán gyakran más-más vidék környezetébe jutnak, hogy egy — megismerve a helyes múltját, mintha egy régi ismerőst keresnének föl — fogják az emlékekben gazdag képet üdvözölni; könyv tehát ez, mely minden embernek szükséges, ki a helyhez kötött multat meg tudja becsülni. Az pedig, kinek lelkét a természet szépségei le tudják bilincselni, a mindenség pompáját — ha hozzáfűzi a helyhez a multak emlékeit — szebbnek fogja találni, mert lelkét foglalkoztatja majd az a hír is, melyet egy-egy ősiünknek diadonsága szerzett. A fiatalság — kinek tulajdonkép a munka minden sora szentelve van — egy szivemesítő olvasmányt fog találni ezen füzetekben. Hogy tehát e vállalat czéljait mindenkép elérhesse, ezen első sorozat előfizetési árát a lehető legkisebb összegben állapította meg. Eszerint az első csoport 10 füzetére az előfizetési összeg 2 korona. Elfogadnak azonban egyes megyékre is előfizetést, mely esetre kéri a pontos czímet, hogy megjelenés után azt elküldhessék. Ily esetben egy-egy füzet előfizetési ára 30 fill., mely bélyegjegyekben is beküldhető. Az igen tisztelt gyűjtők fáradságát a 10 előfizető utáni tiszteletpéldánnyal fogják némileg meghálálni. Minden előfizetés Grohmann Gyula könyvkereskedőhöz Selmeczbányára ezimzendő.

Saját érdekében tegyen kísérletet minden csusz és közsvényben szenvedő a hirreves Zoltán kenőcsessel, mert a leg-híresebb orvosok és ezer meg ezer gyógyult beteg igazolják annak páratlan esodás hatását. Uvegje 2 kor. Zoltán gyógytárában, Budapest, V., Szabadságtér.

Budafoki pezsgőgyár. A híres francia pezsgőre igazán kár anyni pénzt költeni. A budafoki Eberhard-féle magyar pezsgőnél jobb ital nem kell. Pedig fele annyiba sem kerül. Aki nem hiszi, próbálja meg. — Biztosítjuk, hogy nem esalódik.

A „Pesti Hírlap” még márczius hó végén megkezdte Lux Terka kedvelt írónőnk „Amire születünk” czimű regényének közlését, úgy, hogy a jövő évnyegyedben párhuzamosan hoz a lap egy eredeti és egy fordított regényt. A „Pesti Hírlap” tartalmassága czel is fokozódik, pedig tudvalevő, hogy ez a leggazdagabb tartalmu napilap. Ugyancsak a jövő évnyegyedben Tóth Béla, Gárdonyi Géza, Eötvös Károly, Szomaházy István, Lux Terka, Szabóné Noga Janka, Heltai Jenő, Kazár Emil s a lap jeles írói gárdája rendszeresen elbeszéléseket távezákát és karezo-latokat fog irni, hetenként és havonként többször is. A „Pesti Hírlap” politikai irányja változatlan, radikális ellenzéki és minden irányban független. A „Pesti Hírlap” előfizetői kedvezményes áron rendelhetik meg a „Divatszalon” czimű kitűnő divatla-

pot. Megrendelések, mutatványszámok iránti kérelmek, előfizetési pénzek a kiadóhivatalhoz intézendők: Budapest, V. ker. Váci körút 78. A „Pesti Hírlap” ára április hóra 2 kor. 40 fill., április—május hóra 4 kor. 80 fill., április—juniusi negyedévre 7 kor., a „Divat Szalon”-nal együtt negyedévre 9 korona.

Magyar tizparancsolat. Az „Érsek-ujvár és Vidéke” független politikai ujságból vesszük át ez érdekes közleményt: „A szomorú alkotmánytalan időben ötletekkel vigasztalja magát egy-egy nekibusult lélek. Az ilyen ötletek közül való az a Magyar tizparancsolat, amelynek pontozatai így hangzanak: 1. Takarékosan élj. Csak arra költ, amire feltétlenül szükséged van. Minden fillérrel szaporítod a magyarság gazdagságát! 2. Idegenből, de főleg Ausztriából semmit se hozass! 3. A hazai ipart támogasd! 4. A magyar ipar megteremtését tettel és szóval munkáld! 5. Ausztria főleg szövött és fonott árúért viszd ki tömérdék milliót hazánkból. Csak magyar szövetben járj! 6. Mindig és mindenkiel magyarul beszélj. Idegen nyelven csak külföldivel! 7. Az osztrák árjegyzéket dob a tűzbe! 8. Magyar, támogasd a magyart! 9. Keveset beszélj, sokat tégy! 10. E pontokat honfui (honleányi) kötelességednek ismerd több — lehetőleg 10 — példányban azonnal leirni és lelkes ismerőseidhez tovább küldeni.

A gazdák érdekében hasznos újítást tervez Mauthner Ödön cs. és kir. udvari magkereskedő czég Budapesten. — Ugyanis a gazdák ezideig teljes megnyugvással szerezték be gazdasági szükségleteiket oly üzletekben, ahol Mauthner-féle konyhakerti és virágmagvakat árusítanak, abban a hiszemben, hogy ott a gazdasági magvak is a Mauthner czégtől valók. Sajnos, ez nincs mindenütt így, aminek következtében bizony sok oly gazdasági magot vétettek meg a gazdák, amelyek sohasem kerültek ki Mauthner raktáraiból. Amint értesülünk a gazdák érdekének megvédésére és a czég jó hírnevének érdekében is, a Mauthner czég a közönséggel rövidesen ismertetni fogja mindazon vidéki kereskedők és szövetkezetek névsorát, a melyeknél a czég gazdasági magvai kaphatók. Addig is ajánlatos a vásárlásnál a beszerzési forrás felől meggyőződést szerezni.

Nők a választási urnánál. A kereskedelemügyi miniszter érdekes elvi döntést hozott a közelmúlt napokban. Kimondotta, hogy mindazok a nők, akik kereskedelmi vagy ipari foglalkozásra igazolvánnyal, vagy iparengedéllyel bírnak, vagyis önálló iparosok, avagy kereskedők, kereskedelmi és iparkamarai tagok választására jogosultak.

Olosón kaphatók Früchtgott Lipót áruházában gácsi szövet-maradékok, batis-tok és cosmanosi cretonok.

Megjött az alispán! Lapunk zártakor vettük a hírt, hogy a vármegyeinek nem választott, de kinevezett alispánja megérkezett és hivatalát már el is foglalta. Az alispánt csak vezetéknevén ismerjük még, annyit tudunk róla, hogy — Pogány és hogy nem megyebeli. Vagyis azt tudjuk tehát ebből, hogy sem vármegyei aktív tisztviselő, sem más vármegyei alkalmas és arra hívatott polgár mal nap a megye alispáni hatalmára nem kívánkozik.

Szerkesztői üzenetek.

(A szerkesztőség e rovat alatt készségesen ad felvilágosítást a tudakozóknak, csak névtelen levelekre nem válaszol.)

S. M. Léva. A vörös réz csövek ügyét sikerült már nagyjából kipuhatolnunk, reméljük, hogy mielőbb szenzációt keltő leleplezéssel szolgálhatunk. A tolvaj házi eseléd meg fog keményen lakolni.

K. B. Ki kell cserélni. Olosón kaphat újat. A másik kérdésre nem vagyunk hivatva válaszolni.

P. O. Verebely. Nem volt még alkalmunk ügyét kellőleg tanulmányozhatni. Sziveskedjék még türelmeskedni.

74 kitüntetés
és
állami érem!

10,000
motór a legtelje-
sebb megelégedésre
szállítva.

Drezdai motórgyár r.-t.

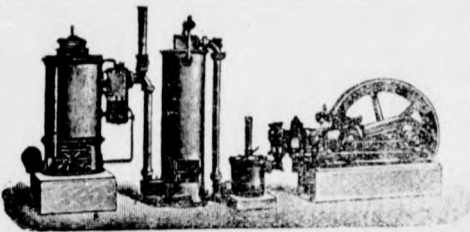
(ezelőtt Hille) fiktellepe:

GELLÉRT IGNÁCZ és TÁRSA

BUDAPEST, VI., Teréz-körút 41. sz.

Telefon 12-91.

Benzinmotórok, légszeszmotórok, nyers-
olajmotórok, szesz- (spiritus) motórok, acety-
len-motórok, Benzinlokomobilok cséplésre.

Szivógáz (generátoros)-motórok a legmo-
dernebb és legtekéletesebb, beigazoltan a leg-
olcsóbb üzemeltetést nyújtó erógépek.

A drezdai motór világszerte elismer-
ten a legkiválóbb gyártmány. Kipróbált tö-
kéletes szerkezet. Válogatott legjobb anyag-
ból a legszolidabban és a legpontosabban ké-
szítve.

Tartós! Sok évi használat után sem
szorul reparaturákra. Feltétlenül üzembiztos.
Kezelése rendkívül egyszerű. Az üzemköltsé-
gek a legelőnyösebbek.

Drezdai motórok üzemen megte-
kinthetők számtalan iparvállalatban és ura-
dalmak gazdasági üzemében: malmokban,
téglaárakban, fémgyártásnál, faaprítás-
nál, vízemelő (szivattyú) telepeken, gazdasági
takarmány-kamrákban, tejgazdaságokban,
cséplésnél stb. stb.

Teljes üzembereendezések (malmok, gaz-
dasági üzemek, közlőmű-szerkezetek stb.)
szakszerű szállítása.

Felvilágosítások és költségtervezetek
készítéssel adatnak.

Legmesszebb menő jótállás! Ked-
vező fizetési feltételek!

Tanonczul

felvétetik egy jó házból való fiu, ki ma-
gyarul és tótul beszél, teljes ellátással

DREXLER JENŐ áruházában
Aranyosmaróton.

Gallosnit (sárczipőt)

javit jutányosan BERNSTEIN MÓR
Ujpest, Árpád-út 89.

Hegedű

teljes felszereléssel jutányosan eladó. Bő-
vebbet a kiadóhivatalban.

Butorozott szoba

kiadó. — Czim a kiadóhivatalban.

K O C S I. acetylen-lámpák!

Gőzeke-, kocsirud-, spitzbogen-,
asztali-, udvari-, kerti-, utcai-
és istálló-

acetylen-lámpák.

BARDI JÓZSEF

BUDAPEST,

VI. kerület, Gyár-utca 10. szám alatt
(Andrássy-ut és Királyutca között.)

Árjegyzék ingyen. Törvényesen védve.

„HERO“

Fővárosi Fényképnagyító és
Olajfestmény Műintézet

Budapest, V., Bálvány-utca 21. szám.

Ajánlja a legújabb technikai módszer szerint előállítandó
fényképnagyításokat brom, pastell, aquarell és olajpapiron,
valamint valódi vászonolajfestményeket, Jutányos árak!

Mintaképkiallítás, a hol megrendelések is elfogadtatnak:
a Dóczi könyvnyomdában Aranyosmaróton.

DÓCZI KÖNYVNYOMDA

(Tulajdonos: NÉMETI ARMIN.)

Mindennemű könyvnyomdai
munkák a legegyszerűbbtől a
legfinomabb kivitelig elkészít-
tésre jutányos árak mellett el-
vállaltatnak. ❁ ❁ ❁ ❁ ❁

A t. megrendelők meghívására
megbizottamat készséggel bo-
csájtom rendelkezésre. =====

Vidéki megrendelések =====
postafordultával.

PAPIRRAKTÁR:

A nevesebb hazai és külföldi
papirgyárak dus választékú
raktára. ❁ ❁ ❁ ❁ ❁

Levélpapír különlegesség.

Központi előfizetési iroda az
összes bel- és külföldi hírlapok
és folyóiratok megrendelésére.

Teljes irodai berendezések.

ALAPITTATOTT:
1880.

ARANYOSMARÓTH.

ALAPITTATOTT:
1880.